

EWA EISENKEIT

ur. 1919; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, dwudziestolecie międzywojenne
Słowa kluczowe	projekt W poszukiwaniu Lubliniaków, Lublin, dwudziestolecie międzywojenne, ulica Szeroka 40, rodzina Eigerów, rodzina i dom rodzinny

Dom rodzinny na Szerokiej 40

Na Szerokiej 40 myśmy mieszkali u Eigerów, u rabinów w domu. Numer 40 to bliżej Ruskiej. To był dom rabina Szlomy Eigera, on mieszkał na pierwszym piętrze, a my na drugim. Na drugim piętrze mieszkał też brat rabina z rodziną, Noah Eiger. Na trzecim piętrze to ja już nie pamiętam nazwiska. Na dole mieszkał Nachman Filfus. On umarł w czasie wojny, w [19]41 roku. Zdaje się, [że] uczyli [tam] dzieci, cheder był. Po żydowsku uczyli chłopców od 3 lat do 5 lat. Ja się bawiłam z wnukami rabina. Najstarsza [córka] mieszkała w Łodzi, ale później przeprowadziła się do Lublina. Po mężu, zdaje się, nazywała się Abramowicz. Jedna córka przeżyła, Basia – [spotkałam ją], kiedy byłam w Izraelu.

[Dozorca] nazywał się Szczepan. Szczepan, Szczepanowa i jedna córka Hela. Jedną córkę mieli. Bardzo mało [Polaków mieszkało na Szerokiej], może były wyjątki, przeważnie to byli dozorczy, [ale] ja nie wiem, [jak było] na całej ulicy, w każdym domu co się działo.

Moja mama świetnie mówiła po polsku, [ale nam w domu] rodzice nie pozwalali – w domu możecie mówić swoim językiem.

[Na Szerokiej] był jeden sklep kolonialny, różne zagraniczne [produkty], szprotki, kakao, orzechy, wszystko zagraniczne.

Data i miejsce nagrania	2006-11-22, Lake Worth, Ramat ha-Szaron
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Transkrypcja	Agata Stolarz
Redakcja	Justyna Molik
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"